

Ang Basahon ni Joel ug ang Iglesya sa Laodicea sa Seventh-day Adventist — Numero Upat

Jeff Pippenger
2025-12-07

Numero Upat

Diha sa Isaias 28 ang “mga tampalasanong tawo nga nagmando” sa “Jerusalem” gihulagway ingon nga ang “mga palahubog sa Ephraim,” ug ingon man nga ang “purongpurong sa pagkamapahitas-on.” Ang “purongpurong” nagrepresentar sa pagpangulo ug ang “pagkamapahitas-on” nagrepresentar sa usa ka satanikong kinaiya.

Ang mga palahubog gikatandi sa salin (“nahibilin”) nga mahimong “purongpurong” sa himaya sa Dios, kay sa panahon sa ulahing ulan ang Ginoo mopatindog sa Iyang “gingharian sa himaya” maingon sa gisimbolohan sa Iyang pagpatindog sa “gingharian sa grasya” didto sa krus. Ang ingharian sa grasya didto sa krus nagsimbolo sa ingharian sa himaya sa balaod sa Domingo. Ang ulahing ulan nagsugod niadtong 9/11 sa dihang nagsugod ang pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo ug ang paghukom sa mga buhi.

“Nakita ko nga ang tanang butang nagtan-aw pag-ayo ug nagapunting sa ilang mga hunahuna ngadto sa nagasingabot nga krisis sa ilang atubangan. Ang mga sala sa Israel kinahanglan nga una pagadad-on ngadto sa paghukom. Ang matag sala kinahanglan nga isugid didto sa santuwaryo, unya ang buluhaton mopadayon. Kinahanglan kini nga buhaton karon. Ang salin sa panahon sa kalisdanan mosinggit, Akong Dios, Akong Dios, nganong gibiyaan Mo ako?

“Ang ulahing ulan nagaanhi ibabaw niadtong mga putli—unya ang tanan makadawat niini sama sa kaniadto.

“Sa dihang buhian na sa upat ka mga manulonda, si Cristo magatukod sa Iyang ingharian. Walay makadawat sa ulahing ulan gawas kanila nga nagabuhat sa tanan nilang mahimo. Si Cristo motabang kanato. Ang tanan mahimong mga mananaog pinaagi sa grasya sa Dios, pinaagi sa dugo ni Jesus. Ang tibuok langit may pagtagad sa buluhaton. Ang mga manulonda may pagtagad usab.” Spalding and Magan, 3.

Ang upat ka hangin sa Pinadayag gihulagway usab ni Isaias ingon nga usa ka mabangis nga hangin nga gipugngan sa adlaw sa sidlakang hangin, maingon sa upat ka hangin sa pakig-away sa Pinadayag nga ginapugngan sa upat ka mga manulonda. Ang upat ka hangin giila ni Sister White ingon nga usa ka “masuk-anong kabayo nga nagtinguha sa pagbuak sa pagpugong” nga nagadala ug “kamatayon ug kalaglagaan.” Ang upat ka hangin hinayhinay nga gibuhian, nga nagsugod sa 9/11, unya dako kaayong gipakusgan sa balaod sa Dominggo, ug dayon hingpit nga gibadbaran sa diha nga ang panahon sa pagsulay sa tawo matapos.

Gipagawas ug Gipugngan

Ang ikapitong trumpeta, nga mao usab ang ikatulong alaut, nga nagmantala sa pagkatuman sa tinago sa Dios, sa paagi nga matagnaon gipatunog niadtong 9/11 sa dihang gipagawas ang Islam ug unya sa paagi nga matagnaon gipugngan ni George W. Bush human sa 9/11. Ang inahan sa Islam, si Hagar, ang inahan ni Ismael, usa ka simbolo sa pagpugong ug sa pagpahigawas. Gipagawas siya ni Sarah aron makighiusa sa pagpanganak kang Abraham pinaagi sa pagbuot ni Sarah, unya tungod sa kasina gipugngan siya ni Sarah, hinungdan nga si Hagar mikalagiw, hangtod nga gipugngan sa manulonda si Hagar sa pagkalagiw ug gisultihan siya nga mobalik. Human sa pagkatawo ni Isaac, ang panagsangka nila ni Hagar ug ni Sarah nagpadayon hangtod nga gipapahawa ni Abraham ang ulipong babaye, sa ingon nagbutang na usab ug laing pagpugong ibabaw kaniya.

Ang upat ka mga manulonda sa Islam gipagawas sa sinugdanan sa tagna nga totolo ka gatus ug kasiyaman ug usa ka tuig ug napulog lima ka adlaw sa Pinadayag kapitulo siyam bersikulo kinse, ug unya sila gipugngan niadtong Agosto 11, 1840.

Ug ang ikaunom nga manulunda mihuyop sa trumpeta, ug ako nakadungog ug usa ka tingog gikan sa upat ka mga sungay sa bulawanong halaran nga anaa sa atubangan sa Dios, nga nagaingon sa ikaunom nga manulunda nga may trumpeta: Buhii ang upat ka mga manulunda nga ginagapos didto sa daku nga suba sa Eufrates. Ug ang upat ka mga manulunda gibuhian, nga giandam alang sa usa ka takna, ug usa ka adlaw, ug usa ka bulan, ug usa ka tuig, aron sa pagpatay sa ikatulong bahin sa mga tawo. Pinadayag 9:13–15.

Human sa dihang gibuhian ang Islam sa ikatulong kaalaotan aron moatake niadtong 9/11, gisugdan ni George W. Bush ang iyang tibuok-kalibotang gubat batok sa terorismo ug nagpahamtang ug pagpugong sa Islam. Ang unang paghisgot kang Ismael, nga maoy simbolo sa Islam, nagpaila nga ang mga kaliwat ni Ismael mahimong batok sa matag tawo ug ang matag tawo mahimong batok kanila.

Ug ang manolunda ni Jehova miingon kaniya, Tan-awa, ikaw nagsamkon, ug magaanak ka ug usa ka anak nga lalaki, ug pagahinganlan mo siya ug Ismael; kay si Jehova nakadungog sa imong kasakit. Ug siya mahimong usa ka ihalas nga tawo; ang iyang kamot batok sa tagsatagsa ka tawo, ug ang kamot sa tagsatagsa ka tawo batok kaniya; ug siya magapuyo sa atubangan sa tanan niyang mga igsoon. Genesis 16:11, 12.

Ang Islam mao ang gahum sa kataposan sa kalibotan nga “batok kaniya ang kamot sa matag tawo,” ug ang Islam usab batok sa matag tawo, maingon nga kini hingpit gayud nga natuman karon. Ang piho nga buluhaton sa Islam isip simbolo sa tagna mao ang pagpahinabo sa usa ka gubat sa kalibotan. Kini nga hilisgotan ginapamatud-an sa sugilanon ni Elias ug ni Juan Bautista, ug gihulagway ingong “ang pagkasuko sa mga nasod” diha sa basahon sa Pinadayag.

“Ang pagsugod nianang panahon sa kagul-anan,” nga gihisgutan dinhi, wala magtumong sa panahon nga ang mga hampak magsugod na sa pag-ula, kondili sa usa ka mubo nga yugto sa dili pa kini iula, samtang si Cristo atua pa sa santuwaryo. Niadtong panahona, samtang ang buhat sa kaluwasan nagakahuman na, ang kagul-anan moabut sa yuta, ug ang mga nasod masuko, apan pugngan aron dili mapugngan ang buhat sa ikatulong manulonda. Niadtong

panahona ang “ulahing ulan,” o pagpabugnaw gikan sa presensya sa Ginoo, moabut aron pagahatagan ug gahum ang makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug andamon ang mga balaan sa pagbarug sa panahon nga ang pito ka ulahing hampak igaula na.” Early Writings, 85.

Sa mga “adlaw” nga ang ulahing ulan nagakahulog, gitukod ni Cristo ang Iyang gingharian sa himaya sumala sa girepresentar diha sa basahon ni Daniel.

Ug sa mga adlaw niining mga hari, ang Dios sa langit magatukod ug usa ka gingharian, nga dili gayud malaglag; ug ang gingharian dili ikatugyan ngadto sa laing mga katawohan, kondili kini magadugmok ug magapuo sa tanan niining mga gingharian, ug kini magapadayon sa walay kataposan. Daniel 2:44.

Sa “mga adlaw” sa dihang itukod ni Cristo ang Iyang gingharian sa himaya, kadtong iya ni Cristo nga “purongpurong” sa himaya gibutang nga kasukwahi sa mga palahubog nga nagsul-ob sa “purongpurong” sa pagkamapahitas-on. Ang “panan-awon” ni Habakkuk nga igasulat ug himuong dayag ibabaw sa mga “tapad” sa matin-aw nga paagi naghulagway sa makasaysayanong pagpamatuod sa mga sukaranang kamatuoran sa Adventismo. Sa pagpamatuod ni Habakkuk, ang duha ka hut-ong ni Joel—sa “pagkamapahitas-on” o sa “himaya”—gihulagway ingon nga usa ka hut-ong nga sila—gipakamatarung pinaagi sa pagtuo o nga sila—gipataas sa pagkamapahitas-on. Ang bersikulo upat sa ikaduhang kapitulo naghigot sa duha ka hut-ong, ug sila nagkatakdo sa klasiko nga hulagway sa Pariseo ug sa Publikano. Ang Publikano mipauli nga gipakamatarung, ug ang “kalag” sa Pariseo “dili matarong” kay kini “gipataas.”

Tan-awa, ang iyang kalag nga nagmapahitas-on dili matarong diha kaniya; apan ang matarong mabuhi tungod sa iyang pagtuo. Habakkuk 2:4.

Sa sunod nga bersikulo, giila ni Habakkuk ang matang sa mga tawo kansang mga kasingkasing gipataas tungod sa pagkamapahitas-on ingon nga mga hubog, sa ingon nagdugtong sa mga hubog ni Isaias ug ni Habakkuk ngadto sa “pagkamapahitas-on.”

Oo usab, tungod kay siya nakalapas pinaagi sa bino, siya usa ka mapahitas-ong tawo, dili magapuyo sa balay; siya nga nagpadak-on sa iyang tinguha sama sa Sheol, ug sama sa kamatayon, ug dili gayud matagbaw, kondili nagatigum alang sa iyang kaugalingon sa tanang mga nasud, ug nagatipon alang sa iyang kaugalingon sa tanang mga katawhan. Habakkuk 2:5.

Angayng hinumdoman nga kining mga bersikulo sa Habakkuk wala lamang matuman sa kasaysayan sa mga Millerite, kondili ang ilang katumanan maoy usa ka kasagarang hilisgutan ni Ellen White ug sa unang mga payunir sa Adventismo. Kadtong gipakamatarong pinaagi sa pagtuo nga girepresentar sa bersikulo upat sa kasaysayan sa mga Millerite mao kadtong nakaagwanta sa krisis sa unang kapakyasan, nga maoy nagtimaan sa panahon sa paglangan ug sa pag-abot sa mensahe sa ikaduhang manulonda nga nagpahibalo sa pagkahulog sa Babilonia. Nasabtan sa mga Millerite sulod nianang kasaysayan sa pagsulay nga ang nahaunang katawhan sa tugon, nga sa kasaysayan mga Protestante, nahimong mga anak nga babaye sa Babilonia. Kadtong mga Protestante mao ang mga Protestante nga girepresentar sa iglesia sa Sardis, nga nagarepresentar sa usa ka katawhan sa tugon, kay sila adunay usa ka “ngalan”, simbolo sa kinaiya ug sa relasyon sa tugon, apan sila mga patay.

Ug ngadto sa manulonda sa iglesia sa Sardis isulat mo; Kini nga mga butang nagaingon siya nga may pito ka mga Espiritu sa Dios, ug ang pito ka mga bitoon; Nahibalo ako sa imong mga buhat, nga ikaw adunay ngalan nga ikaw buhi, ug patay ka. Pinadayag 3:1.

Sa proseso sa pagsulay niadtong 1844 nga nagsugod niadtong Abril 19 ug sa ulahi natapos niadtong Oktubre 22—kadtong napakyas sa maong proseso sa pagsulay gipataas sa garbo, ug kon ato lamang basahon ang mga bersikulo nga nagsunod sa bersikulo singko, ang kinaiya sa tawhanong pagkamapahitas-on didto gipakita pinaagi sa usa ka ilustrasyon sa kapapas nga pagkamapahitas-on ug pagbayaw sa kaugalingon. Kini matapos sa bersikulo baynte diin gipahayag nga ang Ginoo anaa sa Iyang balaang templo; papaghiloma ang tibook nga yuta.

Apan si Jehova anaa sa iyang balaang templo; pahiluma ang tibook nga yuta sa iyang atubangan. Habakkuk 2:20.

Ang ikaduhang bersikulo sa Habakkuk kapitulo dos nagaila sa unang kapakyasan sa Abril 19, 1844, ug ang kapitulo nagtapos sa bersikulo baynte, nga sa tin-aw nagtimaan sa Oktubre 22, 1844 sa dihang ang Ginoo miabot sa kalit ngadto sa Iyang templo.

Upat ka Pag-anhi niadtong Oktubre 22, 1844 (linya ibabaw sa linya)

“Ang pag-abot ni Cristo ingon nga atong Labing Halangdong Saserdote ngadto sa Labing Balaang Dapit, alang sa paghinlo sa santuwaryo, nga gipadayag sa Daniel 8:14; ang pag-abot sa Anak sa tawo ngadto sa Tigulang sa mga Kapanahonan, sumala sa gipakita sa Daniel 7:13; ug ang pag-abot sa Ginoo ngadto sa Iyang templo, nga gitagna ni Malakias, maoy mga paghulagway sa mao rang hitabo; ug kini usab girepresentahan pinaagi sa pag-abot sa pamanhonon ngadto sa kasal, nga gihulagway ni Cristo sa sambingay sa napulo ka mga ulay, sa Mateo 25.” The Great Controversy, 426.

Ang mga bersikulo tres ug kuarto nag-ila sa duha ka mga hut-ong nga mapadangat diha sa proseso sa pagsulay gikan sa bersikulo dos hangtod sa bersikulo baynte, ang proseso sa pagsulay gikan sa Abril 19, 1844 hangtod sa Oktubre 22, 1844. Ang bersikulo kuarto hangtod sa disi-nwebe naghigot sa gahum sa papa, gawas sa bersikulo katorse nga naghigot sa kasaysayan nga nagsunod sa paglugsong sa manulonda sa Pinadayag kapitulo disi-otso sa 9/11.

Kay ang yuta mapuno sa kahibalo sa himaya ni Jehova, maingon nga ang katubigan nagatabon sa dagat. Habakkuk 2:14.

Sa proseso sa pagsulay sa ikaduhang manulonda diha sa kasaysayan sa mga Millerite, duha ka hugna sa mga magsisimba ang naporma ug sa ulahi napadayag sa krisis sa Oktubre 22, 1844. Ang kinaiya sa mga daotan diha sa maong pahayag mao ang kinaiya sa kapapahan, ug nianang panahon sa pagsulay ang matinumanong mga Millerite miabut sa pagmantala, sumala sa mensahe sa ikaduhang manulonda, nga ang Protestante nga iglesia nahimong mga anak nga babaye sa Roma tungod sa ilang pagsalikway sa mensahe sa mga Millerite. Ang pakiglalis nga misunod tali sa sinugdanan sa Abril 19 ug sa katapusan sa Oktubre 22 mao ang dapit diin ang kinaiya mapadayag, bisan ingon nga mapahitas-ong moinom sa vino sa Babilonia sama kang Belsasar, o ingon nga usa nga, sama kang Daniel sa atubangan ni Belsasar, gipakamatarung pinaagi sa iyang pagtoo. Kana

nga pakiglalis mao ang dapit diin mabuksan ang drama nga mopukaw sa kalibotan ngadto sa walay kataposang mga kamatuoran nga nalangkit sa mensahe sa ikatulong manulonda. Ang hulagway sa hubog batok sa gipakamatarung gibutang sulod sa konteksto sa pamatuod mahitungod sa paagi nga ang kalibotan mapasidlakan ngadto sa mga isyu, “Kay ang yuta mapuno sa kahibalo sa himaya sa Ginoo, maingon sa katubigan nga nagatabon sa dagat.” Kana nga pagpasidlak nagsugod niadtong 9/11.

Sa pagtapos sa kasaysayan nga girepresentar diha sa Habakkuk kapitulo dos, ang Ginoo kalit nga miabot sa Iyang templo niadtong Oktubre 22, 1844. Gibuhat Niya kini isip katumanan sa panagna nga Iyang gipadayag ingon nga Palmoni diha sa bersikulo katorse sa Daniel otso.

Palmoni

Sa ikanapulo ka adlaw sa ikapito ka bulan sa kalendaryong biblika, nga sa 1844 nahulog sa ikakaluhaan ug duha ka adlaw sa ikanapulo ka bulan, natuman ang Habakkuk 2:20, ug ang simbolikal nga numero nga “220” makita diha sa ‘kapitulo ug bersikulo’ nga nagtimaan sa usa ka dispensasyonal nga kausaban sa buluhaton ni Cristo sa langitnong santuwaryo. Usa ka propetikong kinaiya sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo mao nga sila mao kadtong mosunod sa Cordero bisan asa Siya moadto. Ang pagsunod kang Cristo nagpasabot sa pagsunod Kaniya diha sa Iyang Pulong.

Diha sa Iyang Pulong, ang numero nga “220” sa simbolikong paagi nagrepresentar sa paghiusa sa pagka-Dios ug pagka-tawo, ug ang mismong buluhaton nga gisugdan ni Cristo nianang petsaha mao ang buluhaton sa paghiusa sa Iyang pagka-Dios uban sa pagka-tawo. Sa 1844, sa ikakaluha’g duha nga adlaw sa ikanapulo nga bulan, o sa simbolikong paagi, kaluhaan ug duha ka pilo sa napulo nga moresulta sa “220” ($22 \times 10 = 220$), o mahimo nimong isulti, sa mismong petsa nga sa simbolikong paagi katumbas sa “220,” natuman ang Habakkuk “2:20” sa dihang si Cristo mibalhin gikan sa balaang dapit ngadto sa Labing Balaang Dapit aron sugdan ang pangimbestigar nga paghukom.

Si Palmoni, ang Katingalahang Numero, anaa sulod sa “pangutana ug tubag” nga mao ang sentral nga haligi sa Adventismo, ug ang kadaghanan sa mga Adventista hingpit nga wala makahibalo niana nga kamatuoran.

“Ang Kasulatan nga labaw sa tanang uban mao ang nahimong pundasyon ug kinaugalingong haligi sa pagtoo sa Advent mao ang pahayag, ‘Ngadto sa duruha ka libo ug tulo ka gatus ka adlaw; unya pagahinloan ang balaang puloy-anan.’ [Daniel 8:14.]” *The Great Controversy*, 409.

Ang ikawalong kapitulo sa Daniel, mga bersikulo 13 ug 14, nagpresentar ug usa ka pangutana diha sa bersikulo 13 nga gisundan sa usa ka tubag diha sa bersikulo 14. Ang Hebreohanong pulong nga Palmoni gihubad ingong “that certain saint” diha sa bersikulo 13, ug kana nga partikular nga ngalan ni Cristo nagpasabot sa Katingalahang Mag-iihap o sa Mag-iihap sa mga Tinago.

Sa dihang gipaila ni Ellen White nga ang bersikulo katorse mao ang sentral nga haligi ug pundasyon sa Adventismo, iyang gibutang ang balaang pagpasantop ibabaw sa pangutana ug tubag

niining duha ka mga bersikulo, nga nagkinahanglan nga si Cristo, ingon nga ang Kahibulongang Mag-iihap, mao ang nag-unang punto sa reperensiya. Si Sister White sa makadaghan gipasantop ang kamahinungdanon sa pagtan-aw kang Cristo ingon nga sentral nga kamatuoran sa bisan unsang teksto, ug sa mga bersikulo trese ug katorse adunay usa ka tuwirang pagpakita ni Cristo—“that certain saint,”—nga mao si Palmoni.

Sa dihang gisalikway sa Adventismo ang “pito ka mga panahon” sa Levitico 26 niadtong 1863, ilang gipiyong ang ilang mga mata kang Palmoni, kay ang propetikong estruktura sa pangutana ug tubag natukod ibabaw sa relasyon tali sa “pito ka mga panahon” ni Moises ug sa “duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga adlaw” ni Daniel. Ang propetikong relasyon sa “pito ka mga panahon” ni Moises o duha ka libo ug lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig, ug sa “duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga kagabhion ug kabuntagon” ni Daniel o duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig, gitukod pinaagi sa panahon, nga gilarawan pinaagi sa mga numero, ug ang Kahibulongang Manug-ihap anaa gayud sa taliwala sa pangutana ug tubag nga mao ang sentral nga haligi sa Adventismo. Kadtong mga tingali nakabasa sa mga sinulat ni Josephus mahimong mahinumdom sa iyang lohikal nga mga pangatarungan nga nag-ila sa duha ka pinasahi nga mga butang nga gibuhat sa Dios. Ang usa mao ang Hebreohanon nga pinulongan ug ang usa mao ang masukod nga panahon, nga nagkinahanglan usab sa matematika.

Ang bersikulo trese nangutana, “Hangtod kanus-a?” Ang bersikulo wala mangutana, “kanus-a,” kondili nangutana kini, “hangtod kanus-a?” Kon ang pangutana mahitungod sa gidugayon (hangtod kanus-a?) o kon ang pangutana mahitungod sa usa ka takna sa panahon (kanus-a?) maoy mahinungdanon kaayo aron masabtan sa husto. Ang tubag sa pangutana diha sa bersikulo katorse mahimo’g nagtimaan sa usa ka takna sa panahon, o sa usa ka yugto sa panahon ug posible usab nga ang duha, apan unsa man gani ang tubag, kinahanglan kini ibutang sulod sa konteksto sa pangutana sa bersikulo trese. Aron matarong nga mabahin ang pulong, o sa laing pag-ingon, aron matarong nga masabtan ang tubag sa bersikulo katorse, nagkinahanglan kini ug hustong pagsabot sa konteksto sa pangutana. Kini ba “kanus-a” o “unya”?

Ang mga palahubog sa Ephraim sa walay kasigurohang paagi nagtudlo nga ang bersikulo katorse nagtimaan ug usa ka takna sa panahon, nga ilang giila nga Oktubre 22, 1844, ug sa dihang ilang buhaton kana mahimo gayod nga ilang hisgutan ang teksto nga atong bag-o lang gikutlo gikan sa The Great Controversy, apan ang Pulong sa Dios dili gayod mausab ug dili gayod mapakyas. Ang pangutana nga “hangtod kanus-a” nagtimaan sa gidugayon, dili sa usa ka takna sa panahon. Ang Oktubre 22, 1844 maoy sinugdanan sa yugto sa hukom sa pagsusi, ug ang mga kamatuoran nga nalangkit niana nga buhat nagrepresentar sa walay-kataposang ebanghelyo ug labi pang mahinungdanon kay sa petsa lamang sa pagsugod niini.

Ang Hebreohanong gramatika tin-aw, ug kadtong maong susamang kahulogan gihubad ngadto sa King James Version. Dili lamang kay ang gramatika sa dayag nagbutang sa pangutana sulod sa konteksto sa gidugayon, kondili ang pangutana nga “hangtod kanus-a” usa ka simbolo sa biblikanhong tagna. Mapamatud-an pinaagi sa daghang mga saksi nga ang pangutana nga “hangtod kanus-a,” ingon nga usa ka simbolo, nagrepresentar sa kasaysayan sa 9/11 ngadto sa balaod sa Domingo. Atong hisgotan una ang simbolo sa “hangtod kanus-a” sa dili pa kita mobalik kang

Palmoni ug Joel.

Hangtod anus-a? Isaias Sais “Ug siya miingon, Lakaw, ug sultihi kining katawhan, Kamo magapamati gayud, apan dili makasabut, ug kamo magatan-aw gayud, apan dili makaila.” Isaias 6:9. Dinhi makita ang usa ka makalilisang nga hulagway sa espirituwal nga kahimtang sa katawhan sa Dios sa mga adlaw ni Isaias. Kini nga kahimtang maoy usa nga mahimong magdugay. Si Isaias miingon: “Unya miingon ako, Ginoo, hangtod anus-a? Ug siya mitubag, Hangtod nga ang mga siyudad magun-ob nga walay pumoluyo, ug ang mga balay nga walay tawo, ug ang yuta mahimong biniyaan gayud, ug ang Ginoo magpapahawa sa mga tawo sa halayo, ug adunay dakong pagbiya sa taliwala sa yuta.” Isaias 6:11, 12. Kini nga mabug-at nga paghukom nga moabut ibabaw sa dili mahinulsolon kinahanglang dili itandi lamang sa mga adlaw ni Isaias; kay adunay usa ka laing pagpanghimatuud sa mga pulong niini sa kataposang mga adlaw. Sa mga katuigan sa repormasyon ug kaliwatan sa mga magtutuo niadto nga miaging mga adlaw, kanunay may gamayng panon nga buot motugyan sa ilang kabubut-on ug kaugalingong mga pamaagi sa kabubut-on sa Dios. Ang mga maong kinahanglan “moagi sa kalisdanan ug pag-antos” aron sila “masubok, ug maputi, ug maulay.” Daniel 11:35. Ug tungod kay sila nanghibalo sa kamatuoran, sila pagadumtan. “Ug walay usa sa mga dautan makasabut.” Daniel 12:10. Bisan unsaon nila sa pagtuon sa mga hiyas sa Dios, ug sa pagpadayon sa ilang hinalang panagsandurot uban Kaniya; bisan unsaon nila sa paglikay sa pagkasadlak sa pagbuhat sa kasal-anan; bisan unsaon nila sa pagtinguha sa pagpasidungog ug paghimaya sa Dios, sila pagahukman ingon nga walay kapuslanan. Ang ingon niana nga mga kalag pinili sa Dios. Gitudloan pinaagi sa Balaang Espiritu, sila nakasabot sa balaanong mga butang; apan ang dakong bahin sa katawhan gipiyongan sa espirituwal. Sila walay pagtugot sa pagtan-aw, ug walay pagtilaw sa pagkahibalo sa kamatuoran. Adunay dili kaayo mabatian nga tingog sa Dios nga moabut kanato pinaagi sa Iyang pulong, ug aduna usab daghang mga tingog nga atong madungog; apan si Cristo miingon nga kinahanglan kitang magbantay sa tanang pagtulon-an nga dili moila nga Siya mianhi sa unod. Busa kinahanglan natong susihon pag-ayo ang pundok sa mga pagtolon-an sa atong kalibotan, aron atong mahibaloan ug masabtan kon unsa gayud ang kamatuoran. Kinahanglan natong susihon ang pulong sa sinulat nga pagpanghimatuud, ug dayon atong mahibaloan kon kita ba nagsunod sa kahayag o nagsunod sa usa ka matang sa kahayag nga atong gihimo sa atong kaugalingon. Unsaon man

nato pagkahibalo nga kita nagapuyo sa ilalum sa pagdumala sa Espiritu sa Dios? Pinaagi sa pagtan-aw ngadto kang Jesus, ug sa pagdawat sa kasinatian nga iyang gitakda alang kanato. Si Cristo miingon: “Ako mao ang dalan, ug ang kamatuoran, ug ang kinabuhi.” Juan 14:6. “Ug kini mao ang kinabuhi nga walay katapusan, nga sila makaila kanimo nga mao ang bugtong Dios nga matuod, ug kang Jesu-Cristo, nga imong gipadala.” Juan 17:3.

Sa Isaias kapitulo sais bersikulo tres, gipahayag sa mga manulonda nga ang yuta napuno sa himaya sa Dios.

Ug ang usa misinggit ngadto sa usa, ug miingon, Balaan, balaan, balaan, mao ang Ginoo sa mga panon: ang tibook nga yuta napuno sa iyang himaya. Isaias 6:3.

Gikonektar ni Sister White ang pagkanaog sa manulunda sa Pinadayag 18 uban sa mga manulunda sa bersikulo 3.

“Samtang ilang [ang mga manulonda] makita ang umaabot, sa dihang ang tibook yuta mapuno sa Iyang himaya, ang madaugong awit sa pagdayeg ginasubli gikan sa usa ngadto sa usa diha sa malinawong awit, ‘Balaan, balaan, balaan, ang Ginoo sa mga Panon.’” Review and Herald, December 22, 1896.

Si Isaias anaa sa 9/11 ug nangutana siya, “Hangtod kanus-a” niya kinahanglan ipahayag ang mensahe sa 9/11 ngadto sa usa ka katawhang Laodicea nga dili buot makakita ni makadungog. Giingnan siya nga kinahanglan siyang magpadayon hangtod nga ang mga siyudad magun-ob, ug ang pagkalaglag sa mga siyudad, nga nagsugod sa balaod sa Dominggo sa dihang ang nasudnong apostasiya gisundan sa nasudnong kalaglagan.

Unya miingon ako, Ginoo, hangtod kanus-a? Ug siya mitubag, Hangtud nga ang mga ciudad mangalaglag nga walay pumoluyo, ug ang mga balay walay tawo, ug ang yuta mahimong hingpit nga awaaw, Ug ang Ginoo makapapahawa sa mga tawo ngadto sa halayo, ug aduna pay dakong pagbiya sa taliwala sa yuta. Apan bisan pa niana, adunay ikapulo nga bahin diha niini, ug kini mobalik, ug pagaut-uton: sama sa kahoyng teil, ug sama sa encina, kansang unod anaa kanila, sa diha nga mangahulog ang ilang mga dahon: sa ingon niana ang balaang binhi mao ang unod niini. Isaias 6:11–13.

Sa 9/11, sa dihang ang yuta napasanag sa himaya sa Dios, si Isaias gidihogan aron ipresentar ang mensahe sa ulahing ulan, ug siya nangutana, “hangtod kanus-a” kinahanglan niyang ipresentar ang mensahe sa 9/11 ngadto sa mga tawo kansang mga kasingkasing matambok? Ang tubag mao ang “hangtod” sa balaod sa Domingo, sa dihang adunay “dakong pagbiya sa taliwala sa yuta.” Ang “dakong pagbiya” matuman pinaagi sa Laodicean nga Adventismo nga si Isaias, sa kapitulo baynte dos, naglarawan ingon kang Sebna.

Ania karon, pagdad-on ka sa Ginoo ngadto sa usa ka gamhanang pagkabinihag, ug sa pagkatinuod tabonan ka niya. Sa pagkatinuod ilabay ug ipilok ka niya nga sama sa usa ka bola ngadto sa halapad nga yuta: didto mamatay ka, ug didto ang mga karo sa imong himaya

mahimong kaulawan sa balay sa imong agalon. Ug papahawaon ko ikaw gikan sa imong katungdanan, ug gikan sa imong kahimtang pagakanaugon ka niya. Isaias 22:17–19.

Ang Adventismo nga Laodicean mobiya sa kamatuoran sa balaod sa Domingo ug didto sila “pagapukanon” sumala sa gihulagway sa Daniel kapitulo onse bersikulo kwarentay-uno.

Mosulod usab siya sa mahimayaong yuta, ug daghang mga nasod mapukan; apan kini makagawas gikan sa iyang kamot, bisan ang Edom, ug ang Moab, ug ang mga pangulo sa mga anak sa Ammon. Daniel 11:41.

Sa dihang mangutana si Isaias og “hangtod kanus-a,” gisugo siya sa pagpadayag sa mensahe ngadto sa Adventismo hangtod mismo sa balaod sa Domingo sa dihang ang “daghan” sa Daniel onse bersikulo kap-atan ug usa “pagalaglagon,” sa dihang ilang biyaan ang Igpapahulay ug ang Dios. Unya igasuka sila gikan sa baba sa Ginoo sumala sa gihulagway sa basahon sa Pinadayag, diin nagtagbo ug nagatapos ang tanang basahon sa Biblia, ug diin ang Isaias baynte-dos si Sebna “sa mapintas gayud” igasalibay “sama sa usa ka bola ngadto sa usa ka halapad nga yuta” samtang sila “pagakuhaon” “sa halayo kaayo.”

Niadtong yugtoa sa panahon ang salin, nga girepresentar ingon nga “ikapulo” (nga mao ang ikapulo) “mobalik”; sila nga sa maong pahayag gitandi sa mga kahoy nga may “sustansiya” nga nagpabilin sa dihang mangalaro ang mga dahon. Ang “mga dahon” nagrepresentar sa pag-angkon sa propesiyang simbolismo. Sa dihang ang Adventismo moabut sa balaod sa Domingo ug modawat sa unang adlaw sa semana puli sa Igpapahulay sa Dios, ilang isalikway ang ilang mga dahon sa “pag-angkon” ug dili na mag-angkon nga nagatuboy sa ikapitong-adlaw nga Igpapahulay sa Dios.

“Ang pagtunglo sa kahoyng igos usa ka parabula nga gihimo pinaagi sa lihok. Kana nga kahoy nga walay bunga, nga nagpasigarbo sa iyang mini nga kapanghoyhon diha gayud sa atubangan ni Cristo, usa ka simbolo sa nasod nga Judio. Ang Manluluwas nangandoy sa pagpasabot sa tin-aw ngadto sa Iyang mga tinun-an sa hinungdan ug sa kasigurohan sa kalaglagan sa Israel. Alang niini nga katuyoan, Iyang gihatagan ang kahoy ug moral nga mga hiyas, ug gihimo kini nga maghuhubad sa balaang kamatuoran. Ang mga Judio mitindog nga lahi gikan sa tanang ubang mga nasod, nga nagaangkon ug pagkamatinud-anon ngadto sa Dios. Ilang nadawat ang pinasahi nga pabor gikan Kaniya, ug nagaangkon sila ug pagkamatarong labaw sa tanang ubang katawhan. Apan sila nahugawan tungod sa gugma sa kalibotan ug sa kadalo sa ganansiya. Nanghambog sila sa ilang kahibalo, apan wala sila mahibalo sa mga kinahanglanon sa Dios, ug napuno sila sa pagkasalingkapaw. Sama sa mabungkagong kahoy, ilang gipahaluna ang ilang mini nga mga sanga sa kahitas-an, lunhaw ug masinag sa panagway, ug matahum tan-awon, apan wala silay mahatag nga “wala’y lain gawas sa mga dahon.” Ang relihiyon sa mga Judio, uban sa iyang halangdong templo, sa iyang balaan nga mga halaran, sa iyang mga pari nga may mitra ug makapadayeg nga mga seremonya, sa pagkatinuod matahum sa panggawas nga dagway, apan ang pagkamapaubsanon, gugma, ug pagkamaloloy-on kulang kaniya.”

“Ang tanan nga kahoy sa tanaman sa igos walay bunga; apan ang mga kahoy nga walay dahon wala maghatag ug pagpaabut, ug wala makapahinabo ug kapakyasan. Pinaagi niining mga kahoya girepresentar ang mga Gentil. Sama sila ka walay pagkadiosnon ingon sa mga Judio;

apan wala sila mag-angkon nga nag-alagad sa Dios. Wala sila magpasigarbohong pag-angkon sa pagkamaayo. Buta sila sa mga buhat ug mga dalan sa Dios. Alang kanila, ang panahon sa mga igos wala pa moabot. Naghulat pa sila sa usa ka adlaw nga magdala kanila ug kahayag ug paglaum. Ang mga Judio, nga nakadawat ug labi pang dagkung mga panalangin gikan sa Dios, gihuptan nga manubag tungod sa ilang pag-abuso niining mga gasa. Ang mga pribilehiyo nga ilang gipanghambog nakadugang lamang sa ilang sala.” *The Desire of Ages*, 582, 583.

Sa balaod sa Domingo, ang pag-angkon sa Laodicean Adventism nga sila mao ang katawhang pakigsaad sa Dios mawagtang sa diha nga ilang dawaton ang marka sa pakigsaad sa kamatayon ug isalikway ang selyo sa pakigsaad sa kinabuhi. Unya isalikway nila ang ilang mga dahon sa pag-angkon, ug ang makita mao ang usa ka salin nga girepresentahan ni Isaias, nga sa 9/11 “mibalik” sa daang mga alagianan, unya gipakaulawan ngadto sa abog sa diha nga sila (si Isaias) nakaamgo sa iyang dunot nga kasinatian, ug sa human niana naputli pinaagi sa baga nga baga nga gikan sa halaran. Gipahibalo kita ni Sister White nga ang baga nga gikan sa halaran nagarepresenta sa pagputli, apan ang pagputli mao lamang ang natuman sa diha nga ang baga mihikap sa mga ngabil ni Isaias.

“Ang buhing baga nagsimbolo sa paghinlo. Kon kini makahikap sa mga ngabil, walay mahugaw nga pulong nga mogula gikan niini. Ang buhing baga nagsimbolo usab sa gahum sa mga paningkamot sa mga alagad sa Ginoo.” *Review and Herald*, Oktubre 16, 1888.

Ang “baga” gikan sa halaran nga igasalibay ngadto sa yuta sa kaulahiang mga adlaw mao ang mga bagang igasalibay ngadto sa yuta sa dihang ablihan ang ikapito ug kataposang patik diha sa unang lima ka bersikulo sa Pinadayag kapitulo otso. Si Isaias, ug busa ang usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, ginahinloan pinaagi sa baga nga mihikap sa ilang mga ngabil, apan ang “baga” usa ka mensahe. Mihikap kini sa ilang mga ngabil sa dihang ilang kuhaon ang basahon gikan sa kamot sa manulonda ug kan-on kini.

Balaana sila pinaagi sa imong kamatuoran: ang imong pulong mao ang kamatuoran. Juan 17:17.

Kadtong “mobalik” ug mahimong salin (nahibilin) gilarawan ingon nga mga kahoyng encina ug teal, ug maingon nga si Cristo “naghatag sa kahoy og moral nga mga kinaiya, ug naghimo niini nga maghuhubad sa langitnong kamatuoran,” ang mga kahoy ni Isaias adunay “moral nga kinaiya” sa sulod nila ingon nga gilarawan sa “substance.” Ang substance nagpabilin uban sa mga kahoy, bisan sa dihang kadtong mga dahon lamang sa pag-angkon ginataktak. Ang “balaang binhi” mao ang “substance,” ug si Cristo mao ang “balaang binhi” sa tagna. Kadtong mga kahoy nga gilarawan ingon nga salin ug pinaagi usab kang Isaias mismo sa kapitulo unom nagrepresentar sa mga tawo ug busa sa katawhan, ug ang balaang binhi nagrepresentar sa pagka-Dios. Busa, ang Isaias unom nagpaila sa paghinlo sa Adventismo gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo, ug ang mga detalye nga gihatag ni Isaias ngadto nianang propetikong kasaysayan tanan gilarawan pinaagi sa iyang pangutana nga “hangtod kanus-a.” Alang kang Isaias ang tubag sa “hangtod kanus-a” mao ang gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo.

Hangtod Kanus-a? 1840–1844

Ang Agosto 11, 1840, maoy naghulagway sa 9/11, ug pinaagi sa matagnaong kasaysayan gikan sa Agosto 11, 1840 ngadto sa Oktubre 22, 1844, nahitabo ang gubat sa Bukid Carmel tali ni Elias ug sa mga propeta ni Jezebel. Sa katapusan, napamatud-an nga bakakon ang mga propeta ni Baal ug gipapatay sila ni Elias, apan sa sinugdanan gayud sa maong pag-atubang nangutana si Elias, “hangtud anus-a” kamo magduhaduha tali sa duha ka mga pagtoo.

Ug miadto si Elias ngadto sa tibook katawohan, ug miingon, Hangtod anus-a ba kamo magduhaduha sa taliwala sa duruha ka hunahuna? kon si Jehova mao ang Dios, sumunod kamo kaniya; apan kon si Baal, nan sumunod kamo kaniya. Ug ang katawohan wala motubag kaniya bisan usa ka pulong. Unya miingon si Elias ngadto sa katawohan, Ako, ako lamang, ang nahibiling manalagna ni Jehova; apan ang mga manalagna ni Baal upat ka gatus ug kalim-an ka tawo. 1 Mga Hari 18:21, 22.

Si Elias anaa sa Agosto 11, 1840; nga nangutana nianang kaliwatan kon ang mensahe sa mga Millerita tinuod ba o bakak? Kini laing mensahe ngadto sa Laodicea, maingon usab sa Isaias 6.

“Liniboan ang gidala ngadto sa pagdawat sa kamatuoran nga giwali ni William Miller, ug ang mga alagad sa Dios gipatindog diha sa espiritu ug gahum ni Elias aron sa pagpahibalo sa mensahe. Sama kang Juan, ang mag-uuna ni Jesus, kadtong nagwali niining mabug-at nga mensahe mibati nga napugos sa pagbutang sa wasay sa gamot sa kahoy, ug sa pagtawag sa mga tawo sa pagpatungha ug mga bunga nga angay sa paghinulsol. Ang ilang pagpamatuod gituyo aron sa pagmata ug sa makusganong pagdani sa mga iglesia ug sa pagpakita sa ilang tinuod nga kinaiya. Ug sa dihang ang mabug-at nga pasidaan sa pagkalagiw gikan sa kapungot nga moabot gipatingog, daghan sa mga nahiusa sa mga iglesia midawat sa mensahe sa kaayohan; ilang nakita ang ilang mga pagkasayop sa pagtoo, ug uban sa mapait nga mga luha sa paghinulsol ug sa hilabihang kasakit sa kalag, gipaubos nila ang ilang kaugalingon sa atubangan sa Dios. Ug sa dihang ang Espiritu sa Dios mipahiluna ibabaw kanila, mitabang sila sa pagpatingog sa singgit, ‘Kahadloki ang Dios, ug ihatag ngadto Kaniya ang himaya; kay miabot na ang takna sa Iyang paghukom.’” Early Writings, 233.

Sa kasaysayan sa pagsulay gikan sa 1840 hangtod sa 1844, ang mga Protestante nga misalikway sa mensahe ni Elias nahimong mga anak nga babaye sa Roma ug mitugyan sa kupo sa Protestantismo ngadto sa Millerite Adventism. Uban ni Isaias ug ni Elias, aduna kitay duha ka mga saksi nga nagapamatuod sa kamatuoran nga ang pangutana nga “hangtod kanus-a” usa ka simbolo sa kasaysayan nga nagsugod sa 9/11 ug natapos sa balaod sa Domingo. Sa kasaysayan sa Millerite, ang Agosto 11, 1840 katugbang sa 9/11, ug ang Oktubre 22, 1844 katugbang sa balaod sa Domingo. Sa dihang ang kalayo mikunsad gikan sa langit ug mitubos sa halad ni Elias, ang napulog-duha ka mga bato nalamdagan uban sa halad, sa ingon nagtimaan sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo ingon nga usa ka bandila nga girepresentahan ingon nga mga batong nalamdagan. Ang mini nga mga propeta gipamatay dayon ni Elias, maingon nga ang Tinipong Bansa, ang mini nga propeta, pagapatyon ingon nga ikaunom nga gingharian sa balaod sa Domingo.

Ang Isaias sais naghatag og paghatag og gibug-aton sa usa ka proseso sa pagsulay, pagpanghinlo, ug pagputli taliwala sa katawhan sa Dios gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo. Si Elias

naghisgot sa kinaiya sa Laodicea sa katawhan sa Dios, apan naghatag usab og ebidensiya tali sa tinuod ug bakak nga manalagna ug, sa baylo, sa tinuod o bakak nga mensahe. Busa, sugod sa Agosto 11, 1840 ug natapos sa Oktubre 22, 1844, usa ka matagnaong pagsulay gidala ibabaw sa mga Protestante sa yugto sa Sardis, ug maingon nga ang kalayo sa Bukid Carmel nakamugna og pagkabahin ngadto sa duha ka pundok, duha ka pundok usab ang napadayag niadtong 1844. Ang usa ka pundok diha sa proseso sa pagsulay mao ang dili madugay nga mahimong “kanhing” katawhan sa tugon, ug ang laing pundok mao ang Millerite Adventism nga pagasudlan sa Dios sa tugon sa Oktubre 22, 1844. Ang yugto sa pagsulay ug pagkabahin mao ang sugilanon sa kaparrasan, sanglit ang Millerite Adventism gipakita nga mao ang tinuod nga manalagna sa mao gihapong punto nga ang Sardian Protestantismo nagsugod sa pagtuman sa iyang papel isip apostatang Protestantismo. Maingon nga ang mga manalagna ni Baal gipadayag nga bakak, mao usab ang kanhing katawhan sa tugon gipadayag ug dayon giila sa mga Millerite ingon nga usa ka anak nga babaye sa Roma. Ang sugilanon sa Bukid Carmel ug usab ang katumanan nianang kasaysayan sa panahon sa mga Millerite naghatag og ikaduhang saksi sa Isaias sa isang pangutana, “hangtod kanus-a,” usa ka simbolo sa yugto sa panahon gikan sa 9/11 hangtod sa balaod sa Domingo.

“‘Ginoong Dios ni Abraham, ni Isaac, ug ni Israel,’ nagaampo ang propeta, ‘ipahibalo unta niining adlaw nga Ikaw mao ang Dios sa Israel, ug nga ako mao ang Imong alagad, ug nga gibuhat ko kining tanang mga butanga sumala sa Imong pulong. Pamatia ako, O Ginoo, pamatia ako, aron kining katawhan mahibalo nga Ikaw mao ang Ginoong Dios, ug nga Imo nang gipabalik pag-usab ang ilang kasingkasing.’

“Usa ka kahilom, mapig-oton sa iyang kasolemnahan, mitabon sa tanan. Ang mga pari ni Baal nangurog sa kahadlok. Nasayud sa ilang sala, nagpaabut sila sa diha-diha nga silot.

“Sa diha pa nga nahuman ang pag-ampo ni Elias, ang mga dilaab sa kalayo, sama sa masanag nga mga sidlap sa kilat, nanaug gikan sa langit ibabaw sa tinindog nga halaran, nga mitunaw sa halad, mihaplas sa tubig sa kanal, ug mitunaw bisan pa ang mga bato sa halaran. Ang kasidlak sa nagdilaab nga kalayo naghayag sa bukid ug nagpasidlak sa mga mata sa panon sa katawhan. Sa mga walog sa ubos, diin daghan ang nagatan-aw uban sa mabalak-on nga pagpaabut sa mga lihoc niadtong atua sa ibabaw, ang pagkanaog sa kalayo tin-aw nga nakita, ug ang tanan nahibulong sa maong talan-awon. Kini susama sa haliging kalayo nga didto sa Pulang Dagat mibulag sa mga anak sa Israel gikan sa panon sa mga Egiptohanon.

“Ang katawhan didto sa bukid mihapa sa kahadlok ug pagtahod sa atubangan sa dili makita nga Dios. Wala sila mangahas sa pagpadayon sa pagtan-aw sa kalayo nga gipadala gikan sa Langit. Nahadlok sila nga sila mismo mangaut-ut; ug, sa pagkombikto sa ilang katungdanan sa pag-ila sa Dios ni Elias ingon nga Dios sa ilang mga amahan, kang kinsa sila may pagkaminud-anon nga angay ihatag, naninggit silang tanan sa tingog nga daw usa ra, ‘Si Jehova, Siya mao ang Dios; si Jehova, Siya mao ang Dios.’ Uban sa makapakurat nga kaiklaro ang singgit midahunog sa tibuok bukid ug miugong sa kapatagan sa ubos. Sa katapusan napukaw ang Israel, wala na nalimbongan, mahinulsulon. Sa katapusan nakita sa katawhan kon unsa kadaku ang ilang pagpasipala sa Dios. Ang kinaiya sa pagsimba kang Baal, nga kabaliktaran sa makatarunganong pag-alagad nga gikinahanglan sa matuod nga Dios,

napadayag sa bug-os. Giila sa katawhan ang hustisya ug kalooy sa Dios sa pagpugong sa yamog ug sa ulan hangtud nga sila madala ngadto sa pagsugid sa Iyang ngalan. Andam na sila karon sa pag-angkon nga ang Dios ni Elias labaw sa tanang diosdios.” Prophets and Kings, 153.

Hangtud Kanus-a? Si Moises

Ang unang higayon nga ang simbolikong pangutana, “hangtud kanus-a,” gipasundayag sa propetikong Pulong mao diha sa ikawalong hampak batok sa mga Egiptohanon sa panahon ni Moises. Ang ikawalong hampak mao ang “mga dulon” (usa ka simbolo sa Islam) nga gidala sa usa ka “hangin gikan sa sidlakan” (usa ka simbolo sa Islam).

Ug si Moises ug si Aaron miadto kang Paraon, ug miingon kaniya, Mao kini ang giingon sa Ginoo nga Dios sa mga Hebreohanon: Hangtod anus-a ka magdumili sa pagpaubos sa imong kaugalingon sa akong atubangan? Tugoti ang akong katawhan sa paglakaw, aron sila makaalagad kanako. Apan kon magdumili ka sa pagtugot sa akong katawhan sa paglakaw, tan-awa, ugma pagadad-on ko ang mga dulon ngadto sa imong kayutaan: Ug tabonan nila ang nawong sa yuta, aron dili na makita ang yuta: ug kan-on nila ang salin niadtong nakaikyas, nga nahibilin alang kaninyo gikan sa ulan-nga-yelo, ug kan-on nila ang tagsatagsa ka kahoy nga motubo alang kaninyo gikan sa kapatagan: Ug pun-on nila ang imong mga balay, ug ang mga balay sa tanan mong mga ulipon, ug ang mga balay sa tanang mga Ehiptohanon; nga wala makita sa imong mga amahan, ni sa mga amahan sa imong mga amahan, sukad sa adlaw nga sila ania sa ibabaw sa yuta hangtod niining adlaw. Ug siya mitalikod, ug migula gikan kang Paraon.

Ug ang mga alagad ni Faraon miingon kaniya, Hangtud anus-a ba kining tawhana mahimong lit-ag alang kanato? Pasagdi ang mga tawo sa pag-adto, aron sila mag-alagad kang Jehova nga ilang Dios: wala pa ba ikaw mahibalo nga ang Ehipto gilaglag na?

Ug si Moises ug si Aaron gidala pag-usab ngadto kang Faraon; ug siya miingon kanila, Lakaw, alagari ang Ginoo nga inyong Dios; apan kinsa man sila nga manglakaw?

Ug si Moises miingon, Manglakaw kami uban sa among mga batan-on ug uban sa among mga tigulang, uban sa among mga anak nga lalake ug uban sa among mga anak nga babaye; uban sa among mga panon sa carnero ug uban sa among mga panon sa vaca manglakaw kami; kay kinahanglan nga saulogon namo ang usa ka fiesta alang kang Jehova.

Ug siya miingon kanila, Hinaut nga ang Ginoo magauban kaninyo, ingon nga palakton ko kamo, ug ang inyong mga gagmayng kabataan; bantayi ninyo kana; kay ang daotan anaa sa atubangan ninyo. Dili kana mahimo: panglakaw na kamo nga mga lalake, ug alagara ninyo ang Ginoo; kay mao man kana ang inyong gipangayo. Ug sila gipapahawa gikan sa atubangan ni Faraon.

Ug ang Ginoo miingon kang Moises, Ituy-od ang imong kamot ibabaw sa yuta sa Egipto alang sa mga dulon, aron motungha sila ibabaw sa yuta sa Egipto, ug mokaon sa tanang tanom sa yuta, bisan sa tanan nga gibiyaan sa ulan-nga-yelo. Ug gituy-od ni Moises ang iyang sungkod ibabaw sa yuta sa Egipto, ug ang Ginoo nagpadala ug hangin sa sidlakan ibabaw sa yuta

niadtong tibook nga adlaw, ug tibook nga gabii; ug sa pagkabuntag na, ang hangin sa sidlakan maoy nagdala sa mga dulon. Ug ang mga dulon mitungha ibabaw sa tibook nga yuta sa Egipto, ug mipahimutang sa tanang utlanan sa Egipto: hilabihan sila kabangis; sa wala pa sila walay mga dulon nga sama kanila, ni sa ulahi pa may motungha nga sama kanila. Kay gitabonan nila ang nawong sa tibook nga yuta, aron ang yuta mingitngit; ug ilang gikaon ang tanang tanom sa yuta, ug ang tanang bunga sa mga kahoy nga gibiyaa sa ulan-nga-yelo: ug walay nahibiling bisan unsang lunhaw nga butang sa mga kahoy, ni sa mga tanom sa kapatagan, sa tibook nga yuta sa Egipto.

Unya si Faraon sa pagdali nagpatawag kang Moises ug Aaron; ug siya miingon, Nakasala ako batok sa Ginoo nga inyong Dios, ug batok kaninyo. Busa karon pasayloa, nangaliyupo ako kanimo, ang akong sala niining usa lamang ka higayona, ug pangamuyo kamo sa Ginoo nga inyong Dios, aron kuhaon niya gikan kanako kining kamatayon lamang. Ug migula siya gikan kang Faraon, ug nangamuyo sa Ginoo. Ug ang Ginoo nagpadala ug usa ka kusgan kaayo nga hangin sa kasadpan, nga nagkuha sa mga dulon, ug naglabay kanila ngadto sa Dagat nga Mapula; wala gayoy nahibiling bisan usa ka dulon sa tanang utlanan sa Egipto. Exodo 10:3–19.

Una ang “Ginoong Dios sa mga Hebreohanon” nangutana, “Hangtod anus-a ba ikaw magdumili sa pagpaubos sa imong kaugalingon sa akong atubangan?” ug unya ang mga alagad ni Faraon nangutana pag-usab kang Faraon, “Hangtod anus-a ba kining tawhana mahimong lit-ag alang kanato?” Ang pangutana gipangutana sa panahon sa ikawalong hampak, nga nahiuyon sa 9/11 tungod sa daghang mga katarongan. Ang ikanapulong hampak mao ang pagpatay sa mga panganay, nga nahiuyon sa krus ug gisundan sa kapakyasan sa may Mapulang Dagat, nga gipahiuyon sa inspirasyon sa kapakyasan sa mga tinun-an diha sa krus, nga nahiuyon sa dakong kapakyasan sa mga Millerita niadtong 1844. Kining tulo ka mga saksi tanan nahiuyon sa balaod sa Domingo. Ang ikanapulong hampak mao ang balaod sa Domingo ug duha ka hampak sa wala pa niini ang ikawalong hampak nagdala sa mga “dulon” pinaagi sa usa ka “hangin sa sidlakan.” Ang mga “dulon” mipuno sa tibuok yuta, maingon nga ang Islam nag-uyog sa tibuok kalibotan karon samtang gipakaylap niini ang iyang kangitngit pinaagi sa pinugos nga imigrasyon. Ang Latin nga ngalan sa “dulon sa kamingawan” mao ang “locusta migratoria,” nga nagrepresentar sa pagkaylap sa Islam pinaagi sa imigrasyon nga gitipo sa natural nga kalibotan ingon nga paglalin.

Ang ikasiyam nga hampak mao ang usa ka kangitngit nga mabati.

Ug ang Ginoo miingon kang Moises, Ituy-od ang imong kamot paingon sa langit, aron adunay kangitngit ibabaw sa yuta sa Egipto, bisan kangitngit nga mabati. Ug gituy-od ni Moises ang iyang kamot paingon sa langit; ug dihay mabagang kangitngit sa tibuok yuta sa Egipto sulod sa tulo ka adlaw: Wala sila makakita ang usa sa usa, ni adunay mibangon gikan sa iyang dapit sulod sa tulo ka adlaw: apan ang tanang mga anak sa Israel may kahayag sa ilang mga puloy-anan. Exodo 10:21–23.

Sa simbolismo sa “hangtod kanus-a” nga gilarawan sa Bukid sa Carmel ug ni Elias, adunay usa ka kalainan nga napadayag sa dihang ang kalayo mikunsad gikan sa langit. Ang Dios ni Elias nagbuhat sa dili mabuhat ni Baal. Sa kasaysayan sa mga Millerite, ang kalainan gihimo tali sa

nahulog nga Sardianhong Protestantismo ug sa Millerite nga Adventismo. Uban kang Moises, ang kalainan mao ang kangitngit o kahayag. Adunay kahayag sa mga panimalay sa mga Hebreohanon. Dugang pa, gipahibalo kita ni Isaias nga kadtong walay kahayag diha sa linya ni Moises, nga mao usab kadtong gilaglag ni Elias, ug kadtong mawad-an sa kupo sa Protestantismo sa yugto sa panahon sa mga Millerite, mao ang usa ka “katawhan” nga “makadungog gayud, apan dili makasabut; ug makakita” “gayud, apan dili makasabut sa gitan-aw.” Unya gihimo ang usa ka pamahayag mahitungod niining mga tawhana nga nagaingon, “Patamboka ang kasingkasing niining katawhan, ug pabug-ata ang ilang mga dalunggan, ug tak-oma ang ilang mga mata; tingali unya makakita sila pinaagi sa ilang mga mata, ug makadungog pinaagi sa ilang mga dalunggan, ug makasabut pinaagi sa ilang kasingkasing, ug makabig, ug mamaayo.”

Andam nga buhaton ang buluhaton, apan nabug-atan sa tahas sa pagwali ngadto sa mga dili maminaw, si Isaias “unya miingon,” “Ginoo, hangtod kanus-a?”

Ang kataposang tulo sa napulo ka mga hampak sa Ehipto naghatag ug pagpamatuod sa tulo ka mga lakang gikan sa 9/11 paingon ngadto sa balaod sa Dominggo. Niadtong Agosto 11, 1840 ang mensahe sa unang manulonda gihatagan ug gahum, ug niadtong Abril 19, 1844 ang ikaduhang manulonda miabot ug gihatagan ug gahum sa Exeter Camp Meeting niadtong Agosto 12–17, ug ang ikatulong manulonda miabot niadtong Oktubre 22, 1844. Ang ikatulong manulonda nagkaangay sa balaod sa Dominggo, ug busa nagaila sa usa ka tulo-ka-lakang nga proseso kay dili ka makabaton ug ikatulo nga wala ang nahauna ug ang ikaduha.

“Ang nahauna ug ikaduhang mga mensahe gihatag kaniadtong 1843 ug 1844, ug karon kita nailalom sa pagpahibalo sa ikatulong mensahe; apan ang tanang tulo ka mga mensahe kinahanglan pa sa gihapon ipahayag. Sama ka mahinungdanon karon ingon sa miaging mga panahon nga kini pag-usbon ngadto kanila nga nangita sa kamatuoran. Pinaagi sa pluma ug sa tingog kinahanglan natong ipatingog ang pagpahibalo, nga ipakita ang ilang han-ay, ug ang pagpatuman sa mga tagna nga nagdala kanato ngadto sa mensahe sa ikatulong manulonda. Dili mahimong adunay ikatulo kon wala ang nahauna ug ang ikaduha. Kini nga mga mensahe kinahanglan natong ihatag sa kalibotan pinaagi sa mga publikasyon, sa mga wali, nga ipakita sa linya sa kasaysayan sa tagna ang mga butang nga nahitabo na ug ang mga butang nga mahitabo pa.” Selected Messages, basahon 2, 104, 105.

Ang ikanapulong hampak sa Ehipto gipahiuyon pinaagi sa inspirasyon ngadto sa krus ug sa misunod nga kapakyasan nga nalangkit niini. Busa, ang ikanapulong hampak mao ang ikatulong mensahe, nga tungod sa panginahanglan sa tagna kinahanglan pagaundan sa nahauna ug ikaduhang mensahe. Sa 9/11 nangutana ang Ginoo kang Faraon, “hangtod anus-a,” ug dihadhiha human niana nangutana usab ang mga alagad ni Faraon, “hangtod anus-a.” Human madala ni Moises ang pangutana sa Dios nga “hangtod anus-a” ngadto kang Faraon, ug sa dili pa usbon sa mga alagad ang pangutana ni Moises ngadto kang Faraon, gimarkahan ni Moises ang usa ka pagbalhin nga punto pinaagi sa mga pulong, “siya miliso, ug migula gikan kang Faraon.” Exodo 10:6.

Ang 9/11 maoy usa ka profetikanhong punto sa pagbalhin, nga gihulagway kaniadto sa dihang gipadala ni Moises ang hampak sa dulong miabot pinaagi sa hangin sa sidlakan.

“Adunay mga kapanahonan nga mga punto sa pagbalhin diha sa kasaysayan sa mga nasod ug sa iglesia. Sa pagtagana sa Dios, sa dihang moabot kining nagkalainlaing mga krisis, ang kahayag alang niana nga panahon ihatag.” Bible Echo, Agosto 26, 1895.

Ang misunod nga hampak mipahinabo ug kangitngit o kahayag depende sa unsang hut-ong ikaw nahisakop. Ang 9/11 maoy usa ka “punto sa pagbag-o sa kasaysayan sa mga nasod ug sa iglesia.” Niadtong tungora ang katawohan sa Dios gitawag sa pagbalik ug paglakaw sa daang mga alagianan, apan sila midumili sa paglakaw niana ug wala mamati sa tingog sa trumpeta. Ang usa ka pagbulag tali sa kangitngit ug kahayag natuman human kang Elias, ug si Moises nangutana, “hangtud anus-a?” Dugang pa niyang giingon diha sa maong pahayag:

“Adunay mga yugto nga maoy mga punto sa pagbalhin sa kasaysayan sa mga nasod ug sa iglesia. Sa pagbuot sa Dios, sa diha nga moabut kining nagkalainlaing mga krisis, ang kahayag alang nianang panahona igahatag. Kon kini dawaton, adunay espirituwal nga pag-uswag; kon kini isalikway, mosunod ang espirituwal nga pagkunhod ug pagkalunod sa pagtuo.” Bible Echo, Agosto 26, 1895.

Padayonon nato ang hilisgutan sa “hangtod kanus-a” sa sunod nga artikulo.

Niadtong Mayo, 1842, gipahigayon sa Boston, Massachutes, ang usa ka Kinatibuk-ang Kumperensiya. Sa pag-abli niining tigom, ang mga Igsoon nga sila si Charles Fitch ug Apollos Hale, nga taga-Haverhill, mipresentar sa hulagwayong mga tagna ni Daniel ug ni Juan, nga ilang gipintalan sa panapton, uban sa mga propetikong numero, nga nagpakita sa ilang katumanan. Si Igsoong Fitch, sa pagpasabot gikan sa iyang tsart atubangan sa Kumperensiya, miingon nga samtang iyang gisusi kining mga tagna, nakahunahuna siya nga kon makahimo siya ug butang nga sama niini nga gipresentar dinhi, kini mopasayon sa maong hilisgutan ug maghimo nga mas sayon alang kaniya ang pagpresentar niini ngadto sa usa ka tigpaminaw. Ania ang dugang pang kahayag sa among dalan. Kining mga igsoon nagabuhat sa gipakita sa Ginoo kang Habakkuk diha sa iyang panan-awon 2,468 ka tuig kaniadto, nga nagaingon, “Isulat ang panan-awon, ug himoa kini nga dayag ibabaw sa mga papan, aron makadalagan ang magabasa niini. Kay ang panan-awon alang pa sa gitakda nga panahon.” Habakkuk 2:2.

“Human sa pipila ka paghisgot bahin sa maong hilisgutan, sa hiniusang pagbotar gidesisyunan nga magpalimbag pinaagi sa lithograph ug tulo ka gatus nga sama niini, ug kini sa wala madugay natuman. Gitawag kini nga ‘the ‘43 charts.’ Kini maoy usa ka hilabihan ka importante nga Conference.” The Autobiography of Joseph Bates, 263.

“Nakita ko nga ang tsart sa 1843 gimandoan sa kamot sa Ginoo, ug nga kini dili angay usbon; nga ang mga numero sumala sa Iyang gusto; nga ang Iyang kamot nag-ibabaw niini ug nagtago sa usa ka sayop sa pipila sa mga numero, aron walay bisan kinsa nga makakita niini, hangtod nga kuhaon ang Iyang kamot.” Early Writings, 74.

“Ang nagkahiusang pagpamatuod sa mga magtutudlo ug mga pamantalaan sa Ikaduhang Pag-abot, sa dihang nagbarug pa sa ‘orihinal nga pagtuo,’ mao nga ang pagmantala sa tsart usa ka katumanan sa Habakkuk 2:2, 3. Kon ang tsart usa ka hilisgutan sa panagna (ug kadtong nagalimod niini mibiya sa orihinal nga pagtuo), nan mosunod nga ang BC 457 mao ang tuig

nga pagasugdan sa pag-ihap sa 2300 ka mga adlaw. Kinahanglan nga ang 1843 mao ang unang gimantala nga panahon aron ‘ang panan-awon’ ‘maglangan,’ o aron adunay usa ka panahon sa paglangan, diin ang pundok sa mga ulay magduka ug matulog diha sa daku nga hilisgutan sa panahon, sa dili pa sila pukawon pinaagi sa Singgit sa Tungang Gabhii.” Second Advent Review and Sabbath Herald, Volume I, Number 2, James White.